

(2003/C 280 E/089)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0752/03**från Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) till rådet**

(11 mars 2003)

Ämne: Irakkrisen och José Maria Aznars hot mot Chile och Mexiko vid en presskonferens den 27 februari

Vid en presskonferens i Madrid den 27 februari gjorde den spanske statsministern i sällskap av Storbritanniens premiärminister hotfulla uttalanden riktade mot Chile och Mexiko, medlemmar av FN:s säkerhetsråd, och antydde att hoten skulle kunna bli verklighet om dessa båda länder inte stödde USA:s planer på ett krig mot Irak. Spaniens statsminister påminde om att både Mexiko och Chile är beroende av associeringsavtal med EU, och att dessa avtal skall undertecknas av medlemsstaternas regeringar och parlament. Det tillfälle och det sätt på vilket den spanske statsministern påminde om detta faktum, just före Förenta nationernas avgörande omröstning om krig eller fred, visar att syftet var att hota Mexiko och Chile och låta förstå att den spanska regeringen skulle kunna vägra att underteckna eller upprätthålla associeringsavtalen.

Hur reagerar rådet inför detta beteende från den spanske statsministerns sida? Anser rådet det vara politiskt, moraliskt och institutionellt acceptabelt att han på detta sätt förbigår Europeiska rådets vilja, och försöker köra över de båda sydamerikanska staternas suveränitet, för att främja vissa intressen och en politik som gynnar ett särskilt land, såsom USA, trots att detta land faktiskt inte ingår i Europeiska unionen?

Svar

(22 juli 2003)

1. Rådet har inte för vana att kommentera offentliga uttalanden från regeringsansvariga i medlemsstaterna.
2. Rådet erinrar om att partnerskapsavtalet mellan EU och Mexiko undertecknades den 8 december 1997 och trädde i kraft den 1 oktober 2001. Associeringsavtalet mellan EU och Chile undertecknades i Bryssel den 18 november 2002 och merparten av dess bestämmelser tillämpas sedan den 1 februari 2003. Medlemsstaterna måste fullfölja sina ratificeringsförfaranden innan avtalet kan ingås.

(2003/C 280 E/090)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0766/03**från Isidoro Sánchez García (ELDR) till rådet**

(12 mars 2003)

Ämne: Exploatering av naturtillgångar i Västsahara

Den marockanska regeringens administrativa kontroll över Västsahara har varit omtvistad ända sedan Spanien lämnade landet 1975.

Trots de olika politiska överenskommelser som lagts fram på FN-nivå i syfte att avkolonisera Västsahara, är det allmänt känt att den marockanska regeringen i oktober 2001 beviljade två internationella företag, ett franskt och ett amerikanskt, tillstånd till prospektering av energitillgångar på Västsaharas territorialvatten. Dessa företag gav sedan det norska företaget TGS-NOPEC i uppdrag att utföra de förberedande seismiska undersökningarna.

Av rapporten från rättstjänsten vid FN:s säkerhetsråd av den 29 januari 2002 framgår det att de tillstånd som beviljats av den marockanska regeringen kan betraktas som ett brott mot internationell rätt, vilket innebär att om dessa naturtillgångar exploateras tillhör de det sahariska folket.

Den allmänna opinionen i Norge har nyligen framfört anklagelser mot företaget TGS-NOPEC med anledning av att dess verksamhet i Västsaharas vatten utgör ett brott mot internationell rätt när det gäller prospektering och eventuell exploatering av naturresurser på ett icke-självstyrande territorium som ännu inte avkoloniserats.

Vilken är rådets ståndpunkt när det gäller denna prospektering och eventuella exploatering av energiresurser i Västsaharas territorialvatten, mot bakgrund av Lalumières rapport om situationen i Västsahara och omständigheterna kring denna långvariga konflikt, samt det faktum att ett företag från ett EU-land medverkar vid prospektering och exploatering av Västsaharas energiresurser?

Svar

(22 juli 2003)

Diskussionerna om hur problemet Västsahara slutgiltigt skall lösas förs både i FN:s säkerhetsråd och med de berörda parterna och befinner sig för närvarande i en avgörande fas. Rådet följer uppmärksamt dessa diskussioner och stöder helt och fullt James Baker, personligt sändebud till Förenta nationernas generalsekreterare, i hans ansträngningar för att finna en hållbar lösning under fullt iakttagande av internationella rättsregler, mänskliga rättigheter och demokrati. De diskussioner som förs i Förenta nationerna befinner sig just nu i ett skede som är avgörande för om denna konflikt som pågått i nästan 30 år skall kunna lösas.

James Baker begav sig i januari till området för att för parterna och grannländerna lägga fram villkoren i ett förslag till politisk lösning på konflikten, vilket tillförsäkrar självbestämmande i enlighet med säkerhetsrådets resolution 1429 (2002). Minurso:s mandat förlängdes till den 31 maj 2003 för att ge parterna tillräcklig tid att granska förslaget och lämna svar. Säkerhetsrådet uppmanade generalsekreteraren att senast den 19 maj 2003 återkomma med en ny rapport.

Till dags dato har rådet inte diskuterat den särskilda fråga som den ärade parlamentsledamoten tar upp.

(2003/C 280 E/091)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0773/03

från Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) till kommissionen

(12 mars 2003)

Ämne: Överskridande av budgeten för byggandet av Attikavägen

I samband med min fråga nr P-0239/03⁽¹⁾ ger kommissionen, förmodligen på grund av ett missförstånd, inte svar på det jag undrade över. I svaret anges nämligen att byggkostnaderna för Attikavägen uppgår till 1 713 miljoner euro, vilket är mindre än de 3 175 miljoner euro som nämndes i svaret på en tidigare fråga från mig (E-2894/01)⁽²⁾. Det är tydligt att kommissionen i sitt senaste svar begränsar sig till perioden för 2000–2006. Inte heller anges om budgeten överskridits eller vad anledningen är till ett sådant överskridande.

Därför frågar jag åter kommissionen:

- Hur stor var budgeten för Attikavägen då byggarbetena startade?
- Med hur mycket har budgeten överskridits från byggstarten fram till dags dato, och vad är anledningen till detta överskridande?
- Vilken är den totala kostnaden för byggandet av Attikavägen, med hänsyn till korrigeringar som gjorts efterhand och till ett eventuellt överskridande av medlen?

⁽¹⁾ EUT C 161 E, 10.7.2003, s. 200.

⁽²⁾ EGT C 115 E, 16.5.2002, s. 189.